

---

sannyAsAche gIta

सन्नाया साहित्य गीत

Document Information

Text title : sa.nnyAshAche.n gIta

File name : sannyaasagiiitaa.itx

Category : vedanta, yoga, sAhitya, vivekAnanda

Location : doc_yoga

Author : Swami Vivekananda

Transliterated by : Sunder Hattangadi

Latest update : Dec. 27, 1997

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 17, 2023

sanskritdocuments.org

ಸಂನ್ಯಾಸಾಚೇ ಗೀತ

.. ಸಂನ್ಯಾಸಾಚೇಂ ಗೀತ ..

ಭಗವದ್ರೂಜ್ಞಪಾದ ಸ್ವಾಮೀ ವಿವೇಕಾನಂದರ್ಶತ

Song of the SannyAsin

ಯಾ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕವಿತೇಜಾ ಸ್ವಾಮೀ ಮೋಕ್ಷಾನಂದರ್ಶತ ಮರಾರೀ ಅನುವಾದ
ಜಾಗತ ಸ್ವನ್, ಜೀ ಗೀತ ಜನ್ಮಲೇ ಗಿರಿಗ್ರಹಿ ದೂರ ವನೀ

ಬಹಿಕರ್ತೇಜಾ ಕರ್ಥಿ ಗಂಧಹೀ ಪ್ರೋಚು ನ ಶಕಲಾ ಜ್ಯಾ ವಿಜನೀ
ಈಂತಿ ಜಯಾಚೇ ಭಂಗು ನ ಶಕಲೀ ಕಾಮಸುಖಾಚೇ ಆನ ಕರ್ಥಿ

ವಿಚಲಿತ ತಿಜಲಾ ಕರೂ ನ ಧಜಲಾ ಧನ-ಕೀರ್ತಿರಚಾ ಶ್ವಾಸ ಕರ್ಥಿ
ಬಿತ್ತತ್ವಾಚಾ ಪ್ರವಾಹ ಜೀಧೀ ಅಲಂಡ ಭಾವೇ ರುರುರುರಲಾ

ಆಣಿ ಸ್ಮೃತಹೀ ಆನಂದಾಚಾ ದೋಕೋಪಾರೀ ರುಖಿಳರುಳಾ
ನಿಭರ್ಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ

ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂ ತತ್ತ್ವತ್ರಾ ಓಂ ! .. 1..

ತೋಡ ತುರ್ಭು ತೀ ಸರ್ವ ಬಂಧನೀ, ಕರಿತಿ ಬದ್ಧ ತುಲಾ ಸಾಚೇ
ಕಾಳ್ಯ ಹಿಣಕನ ಧಾರ್ಶಾಚೇ ವಾ ಲಬಲಬಿಣಾಯಾ ಹೇಮಾಚೇ

ಪ್ರೇಮ-ದ್ವೇಷ ಅನ್ ಶುಭಾಶುಭಾಚೇ ಆಣಿಕ ಸಗಳ್ಯಾ ದ್ವಂದ್ವಂಚೇ
ತೋಡ ತುರ್ಭು ತೇ ಸರ್ವ ಪಾಶ ರೀ, ಜವಡತಿ ತುಜಲಾ ಜೀ ಸಾಚೇ

ಕುರವಾಳೀಲೀ, ತಾಡಿಯಲೀ ವಾ, ದಾಸ ಕರ್ಥಿಹೀ ಮುಕ್ತ ನನೀ

ಗುಲಾಮ ಸಂತತ ಗುಲಾಮ ಅಸತೋ, ಜಾಣನ ಘೇ ಹೇ ಸತ್ಯ ಅನೀ
ಕನಕಾಚ್ಯಾ ಜರಿ ಅಸಲ್ಯಾ ಬೀಢ್ಯಾ, ದುಬಲ ನಸತೀ ಜವಡಾಯಾ

ಸಮರ್ಥ ತ್ಯಾಹೀ ಬದ್ಧ ಕರಾಯಾ, ಮೃಣನಿ ಜುಗಾರೀ ದೂರ ತಯಾ
ನಿಭರ್ಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ

ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತ್ವತ್ರಾ ಓಂ ! .. 2..

ಅಜ್ಞಾನಾಚೇ ತಿಮಿರ ಜಾಲು ದೇ, ಭುಲವೀ ತುಜ ಜೀ ಆಭಾಸೀ
-ಮಂದ ಸ್ವರಣೀ; ಉದಾಸತೀಚೇ ಘನಾವರೀ ಘನ ರಚಿತನೀ
ಜೀವನ-ತ್ಯಂತ್ಯಾ ಶಮವೀ ಕಾಯಮ; ಫರಫಟ ಓಂ ಜೀವಾಲಾ
ಜನ್ಯಮಾಗುನಿ ಮರಣಾ ನೇತ್, ಮರಣಾಮಾಗುನಿ ಜನ್ಯಲಾ

ಅಹಂ ಜಿಂಕತೋ ಜೋ ನರ ಯೀಧೀ, ತೋಜ ಜಿಂಕತೋ ಸವಾಲಾ
 ಜಾಣುನ ಫೋ ಯಾ ಸತ್ಯಾಲಾ ಅನ್ ಕರ್ದಿಹೀ ನ ಪಶ ಹೋ, ಮೀ, ತ್ಯಾಲಾ
 ನಿಭರ್ಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ ಉದಿತ ಮಹಾನ
 ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವ ಓಂ ! .. 3..

ಜಯೀ ಪೇರಿಲೀ ತೋಜಿ ಭೋಗಿ ಪಳ, ಕಾರಣ ಕಾಯಾ ಪ್ರಸವಿತಸೀ
 ಶುಭಾವಾಸುನಿ ಶುಭಚೀ ಹೋತೀ, ಅಶುಭಾವಾಸುನಿ ಅಶುಭ ತಸೀ
 ನಿಯಮಾತುನಿ ಹ್ಯಾ ಮ್ಯಂತಿ ಜ್ಞಾತೀ, ಒಕ್ಕ ಕುಣಿ ಕರ್ದಿಹೀ ಸುಟತ ನಸೀ
 ಜೋ ಕೋಣೀಹೀ ದೇಹ ಧಾರಿತೋ, ಬಂಧನ ತ್ಯಾಲಾ ಲಾಗತಸೀ
 ಅಸೀ ಸತ್ಯ, ಹೇ; ಪರಂತು ಆತ್ಮಾ ನಾಮರೂಪಾತೀತ ಅಸೀ
 ಮುಕ್ತ ಅಸೀ ತೋ ಸದಾ ಸರ್ವದಾ, ಅನುಭವ ಆತಾ ತತ್ತ್ವ ಮಸಿ
 ನಿಭರ್ಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ ಉದಿತ ಮಹಾನ
 ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವ ಓಂ ! .. 4..

ಆರ್ಥ-ಭಾಬಾ ಪಿತಾ-ಪುತ್ರ ಅನ್ ಪತ್ರೀ ಮಿತ್ರಚ ಹೇ ನಿತ್ಯ
 ಅಶೀಜ ಸ್ವಪ್ರೀ ಬಘತೀ ಪೋಕಳ, ಕಳೆಲೀ ತ್ಯಾನಾ ನಚ ಸತ್ಯ
 ಅಲಿಂಗ ಆತ್ಮಾ ಪಿತಾ ಕುಣಾಚಾ, ಪುತ್ರ ಕುಣಾಚಾ ಅನ್ ಮಿತ್ರ ?
 ಶತ್ರು ಕುಣಾಚಾ ಅಸೂ ಶಕೇ, ಜೋ ಅದ್ವಯ ಭಾವೇ ಸರ್ವತ್ರ ?
 ಸರೆಲ ಅಸೀ ಹಾ ಅಖಿಂಡ ಆತ್ಮಾ ತ್ಯಾಮನ ದುಸರೀ ನಚ ಸತ್ತಾ
 ವಿಶುದ್ಧ ಆತ್ಮ ತತ್ತ್ವ ಮಸಿ, ತೂ ಕೇವಳ ಅನುಭವ ಹಾ ಆತಾ
 ನಿಭರ್ಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ ಉದಿತ ಮಹಾನ
 ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವ ಓಂ ! .. 5..

ಆಹೇ ಕೇವಳ ಏಕಚ ಆತ್ಮಾ ಜ್ಞಾತಾ ಆಣಿ ಮುಕ್ತ ಸದಾ
 ನಾಹಿ ತಯಾಲಾ ನಾಮ-ರೂಪಹೀ, ಅಧವಾ ಕಸಲೀ ಕಲಂಕತಾ
 ರಾಹೇ ತ್ಯಾತಚ ಮಾಯಾ ತ್ಯಾಚೀ, ಪಾಹಿ ಸ್ವಪ್ರೀ ಹೀ ನಾರೀ
 ಸಾಕ್ಷಿರೂಪ ತೋ, ಭಾಸತಸೀ ಪರಿ ಜೀವನ ಜಗನ್ಯ ವ್ಯವಹಾರೀ
 ತೂಚ ಅಸನ್ಸಿ ತೋ ವಿಶುದ್ಧ ಆತ್ಮಾ ಅನುಭವ ಆತಾ ತತ್ತ್ವ ಮಸಿ
 ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪೀ ಅತೀತ ಪರಿ ತೋ, ಜಾಣುನ ಫೋ ತ್ಯಾ ಸ್ವರೂಪಾಸಿ
 ನಿಭರ್ಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ ಉದಿತ ಮಹಾನ
 ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವ ಓಂ ! .. 6..

ಕುಲೇ ಶೋಧಸೀ ಮುಕ್ತೀಲಾ ತೂ, ಮಿತ್ರಾ, ಹಿಂಡುನಿ ಬಾಹೇರೀ ?
 ಇಹ-ಪರಲೋಕಹಿ ಸಮರ್ಥ ನಾಹಿ ಮುಕ್ತೀ ದ್ಯಾವಯಾ ಸಂಸಾರೀ
 ವ್ಯಧರಚ ಆಹೇ ತುರ್ಯಾ ಶೋಧ ತೋ ಗ್ರಂಥಾಂವರಿ ಅನ್ ದೇವಗೃಹೀ
 ನಿಜ ಹಸ್ತೀ ತೂ ಧರಲೀ ದೋರೀ, ತೀರಚ ಓಡತೀ ತುಜ ಗೇಹೀ

ಸೋಡ ತುರಿಯೇ ತೀ ಪಕಡ ತೀವರಿ, ಶಮೀಲ ತೇವ್ವಾ ತಳಮಳ ತೀ
ಹೋಕೆಲ ಅಂತ ತುರ್ಯಾ ದುಃಖಾಂಚಾ, ಹೃದಯೀ ಯೀಕೆಲ ಜಿರ-ಶಾಂತಿ
ನಿಭಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ
ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಪೃತ ಗಾನ ಓತತ್ತೋ ಓಂ ! .. 7..

ತವ ಹೃದಯಾತುನ ಬೋಲ ನಿಷ್ಠೂ ದೇ, ಶಾಂತಿ ಮಿಳಾವೀ ಸಕ್ಳಾನ
ಭೀತಿ ನಸೇ ತೀ ಮಾರ್ಯಾವಾಸುನ, ಸ್ಥಿರಜರ ಕೋಣ್ಯಾ ಜೀವಾಸ
ಸ್ವಲೋಽಕಾತೀಲ ದೇವಗಣೀ ಅನ್ ಸರಪಟಣಾಯಾ ಜೀವಾತ
‘ಮೀ’ ಚ ಅಸೇ ತೋ ಅಂತಯಾ ಮೀ ಆತ್ಮಾ ಅವಘಾ ಹೃದಯಾತ
ತ್ಯಜಿತೋ ಮೀ ತೀ ಸರವ ಜೀವನೇ, ಇಹಪರಲೋಕೀ ಜೀ ಅಸತೀ
ಸ್ವಗೀರ ಭೂತಲೀ ನರಕಾಂಮಧ್ಯೇ ಬಹುವಿಧ ಲೋಕೀ ಜೀ ವಸತೀ
ತ್ಯಜಿತೋ ಸಾಯಾ ಆಕಾಂಕ್ಷಾಹೀ ಶಂಕಾ ಸಂಶಯ ಅನ್ ಭೀತಿ
ಕಾರಣ ತ್ಯಾಂಚಾ ಸ್ವಭಾವ ಹಾ, ಕೀ ಜಿತ್ತಾಲೂ ತ್ಯಾ ಭ್ರಮವಿಭಿ
ಅಶಾಪ್ರಕಾರೀ ಆತ್ಮಭಲಾನೇ ತೋಡ ಬಂಧನೇ ತವ ಸಾರೀ
ನುಲುದುಃಖಾಂಚೀ ಪಾಶ ಸಕಳ ಹೇ ಬೇಡ್ಯಾ ಜಣು ಯಾ ಸಂಸಾರೀ
ನಿಭಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ
ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಪೃತ ಗಾನ ಓತತ್ತೋ ಓಂ ! .. 8..

ಜಾಂ ರಾಹೋ ದೇಹ ಕನಾಹೀ, ವಿಚಾರ ತ್ಯಾಚಾ ನಚ ವ್ಯಾವಾ
ಕಾಯ್ ತಯಾಚೀ ಸರಲೀ ಆತಾ ಕರ್ಮವೈವಾಹೀ ತೋ ಜಾವಾ
ಕುಣಿ ಅಪ್ರ್ಯ ದೇ ಪ್ರಪ್ರಹಾರ ವಾ ಲಾಧಾಡ್ಲೊ ದೇ ದೇಹಾಲಾ
ನಹೋ ಮ್ಮಾಳೊ ತೋ ಕಾಹಿಚ ಕೋಣ್ಣಾ, ಅಂತರಿ ಜಾಣುನ ಆತ್ಮಾ ಲಾ
ನಿಂದ್ಯ ನಿಂದಕಾ, ಪ್ರಾಜ್ಯ ಪ್ರಾಜಕಾ ಅಭೀದ ಲಾಭೀ ಜ್ಯಾ ಸ್ವಾನೀ
ಸ್ತುತಿ ವಾ ನಿಂದಾ ನಸತೀ ತೀಧೀ, ಜಾಣುನ ರಾಹೀ ಶಾಂತ ಮನೀ
ನಿಭಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸೀ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ
ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಪೃತ ಗಾನ ಓತತ್ತೋ ಓಂ ! .. 9..

ಹಾಮ, ನಾಮ ಅನ್ ಧನಾಭಿಲಾಷಾ ಜಿತ್ತೀ ಜ್ಯಾಜ್ಯಾ ವಸತಾತ
ಪ್ರಕಟ ನ ಹೋಕ್ ಪ್ರಕಾಶಮಯ ತೀ ಸತ್ಯ ತಯಾಚ್ಯಾ ಹೃದಯಾತ
ಜೋ ಕೋಣೀ ನಿಜಪತ್ತೀ-ಭಾವೇ ನಾರೀ-ಚಿಂತನ ಕರೀತನೇ
ಸಿದ್ದ ಕರ್ದಿಹೀ ತೋ ನರ ನಾಹೀ, ಜಾಣುನ ಫೇ ಹೇ ಸತ್ಯ ಅಸೇ
ಅಲ್ಪಹೀ ವಸ್ತೂಮಾಚೀ ಜ್ಯಾಲ್ ಸ್ವಾಮಿತ್ವಾಚಾ ಬೋಧ ಅಸೇ
ಆಣಿ ಕೋಧಹೀ ಜ್ಯಾ ವ್ಯಕ್ತೀಲ್ ಬಧ್ ಕರುನೀ ರೇವಿತನೇ
ಮಾಯಾಜಾಲಾಮಧುನೀ ತೋ ನರ ಪಾರ ಕರ್ದಿ ನಚ ಜಾಲು ಶಕೇ
ಮ್ಮಾಳನೀ ಯಾಂನಾ ತ್ಯಜನೀ ಬಂಧೋ, ಪ್ರಾಣಪಣೀ ತೋ ರಾಹಿ ಸುಖೀ

ನಿಭರ್ಯಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ
ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವಾ ಓಂ ! .. 10..
ನಕೋ ನಿಕೇತನ ತುರ್ಯೇ ಸ್ವತಃಚೀ, ರಾಹಿ ಮೋಕಳಾ ತೂ ಅತಾ
ಬಧ್ಯ ಶೋಣ ತೇ ಘರ ಹೇ ಮಿತ್ರ, ತುಜಲಾ ಕರಿತೇ ಗುಣವಂತಾ?
ನೀಲ ಗಗನ ಹೇ ಭವಿತ ತುರ್ಯೇ ತ್ವಣಮಯ ಭೂಮಿ ತವ ಶಯ್ಯಾ
ದೈವವಶೀ ಜೀ ಮಿಳೀ ಅನ್ನ ತೇ, ಪುರತೇ ದೇಹಾ ರಾಖಾಯಾ
ಶಿಜಲೀ, ಕಚ್ಚೀ ಅಸೇಲ ತ್ಯಾಜಾ ವಿಜಾರ ಮುಳಿಹೀ ಮನೀ ನಸೋ
ಸದಾ ವಾಹತ್ಯ ನದೀಪ್ರಮಾಣೀ ಮುಕ್ತ ತುರ್ಯಾ ತೂ ಸದಾ ಅಸೋ
ಪಾಣೀ ಅಧವಾ ಅನ್ನ ಕಾಹಿಹೀ, ತ್ಯಾ ಧೀರಾಲಾ ನಾ ಮಳವೀ
ಜಾಣತನೇ ಜೋ ಸ್ವರೂಪ ಅಪುಲೀ, ಮಹಾನ ಆತ್ಮ ತೋ ಮಿಳವೀ
ನಿಭರ್ಯಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ
ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವಾ ಓಂ ! .. 11..
ಹಾಹಿ ಅಲ್ಲಿ ಜನ ಸತ್ಯ ಜಾಣತೀ, ಇತರ ದ್ವೀಶ ತವ ಕರತೀಲ
ಲಕ್ಷ ನ ತಿಕಡೇ ದ್ಯಾವೇ ಧೀರಾ, ಜರೀ ತುಲಾ ತೇ ಹನತೀಲ
ಜಾಗೋ-ಜಾಗೀ ಭ್ರಮಣ ಕರೀ ತೂ, ಮುಕ್ತ, ತುಜ ಹೇ ಸಹಜ ಘಡೇ
ಸಾಹ್ಯ ಕರೀ ಬದಾಂನಾ ಜಾಣ್ಯ ಮಾಯ್ಯ-ಮೋಹಾಪಲೀಕಡೇ
ದೇಹ-ಮನಾಚ್ಯ ಕಷ್ಟಾಚೀ ತೂ ಸೋಧುನ ದೇಕ್ಷಾ ಭೀತಿ ಅತಾ
ಮೋದ-ಸುಖಾಚಾ ಶೋಧ ನ ಫೇರ್ಕಾ, ಕರಿಸೀ ಸುಣಾ ಜ್ಯಿ ಸಹಾಯತಾ
ಸುಖ-ದುಃಖಾಚ್ಯ ಪಾರ ಜಾಲನೀ ಅಚಲ ರಹಾವೇ ಸದಾ ಮನೀ
ಪರಮಾತ್ಮಾಚ್ಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿನಾರೀ ಸೇವಾರತ ತೂ ಹೋರ್ಕಾ ರುಣೀ
ನಿಭರ್ಯಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ
ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವಾ ಓಂ ! .. 12..
ಪ್ರಾರಭಾಚಾ ಕ್ಷಯ ಹೋರ್ಕಾ ತೋ, ನಿಶಿದಿನ ಏಸಾ ಸ್ವಿರವ್ಯತ್ತೀ
ಸಾಧನ ಕರುನೀ ಅವಿಚಲ ಭಾವೇ, ದೇ ಜೀವಾಲಾ ಜಿರಮುಕ್ತೀ
ನಂತರ ಪುನರಪಿ ಜನ್ಮಜ ನಾಹಿ, ಕಾರಣ ತೇಥೇ ದ್ವೀತೀ ನಸೇ
‘ಮೀ’ ನಾಹಿ ಅನ್ ತೂ ‘ಹೀ’ ನಾಹಿ, ದೇವ ನ ಮಾನವ ಕೋಣಿ ಅಸೇ
ಅತ್ಯರೂಪ ಮೀ ಚೌಕ್ ಸರ್ವಚ ರುಣಾಲೋ, ಜಿದಾನಂದಮಯ ಜಿರವಾಸೀ
ಅಹಂ ಅಸೇ ಹೇ ಇದಂ ಸರ್ವಹೀ ಜಾಣನ ಫೇರ್ಕಾ ಒಕ್ಕೊ ತತ್ತ್ವ ಮಸಿ ಒಕ್ಕೊ
ನಿಭರ್ಯಯ ಧೀರಾ, ಹೇ ಸಂನ್ಯಾಸಿ, ಕರ ಸ್ವನ್ ಉದಿತ ಮಹಾನ
ಗಾ ತೇ ಉದಾತ್ತ ಅಮೃತ ಗಾನ ಓಂತತ್ತತ್ತ್ವಾ ಓಂ ! .. 13..
ಜೀವನ ವಿಕಾಸ, ಜಾ . 1995 ಅಂತ ; ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಮತ, ನಾಗಪುರ

Wake up the note! the song that had its birth
Far off, where worldly taint could never reach;
In mountain caves, and glades of forest deep,
Whose calm no sigh for lust or wealth or fame
Could ever dare to break; where rolled the stream
Of knowledge, truth, and bliss that follows both.

Sing high that note, Sannyasin bold ! Say—

’ Om Tat Sat, Om ! ’

Strike off thy fetters ! Bonds that bind thee down,
Of shining gold, or darker, baser ore;
Love, hate—good, bad—and all the dual throng,
Know, slave is slave, caressed or whipped, not free;
For fetters though of gold, are not less strong to bind;

Then, off with them, Sannyasin bold ! Say—

’ Om Tat Sat, Om ! ’

Let darkness go; the will-o’-the-wisp that leads
With blinking light to pile more gloom on gloom.
This thirst for life, for ever quench; it drags
From birth to death, and death to birth, the soul.

He conquers all who conquers self . Know this
And never yield, Sannyasin bold ! Say—

’ Om Tat Sat, Om ! ’

’ Who sows must reap,’ they say . ’ and cause must bring
The sure effect; good,good; bad, bad; and none
Escape the law . But whoso wears a form
Must wear the chain.’ Too true; but far beyond
Both name and form is Atman, ever free.

Know thou art That, Sannyasin bold ! Say—

’ Om Tat Sat, Om ! ’

They know not truth, who dream such vacant dreams
As father, mother, children, wife and friend.
The sexless Self ! whose father He ? whose child ?

Whose friend, whose foe is He who is but One ?

The Self is all in all, none else exists;

And thou art That, Sannyasin bold ! Say—

’Om Tat Sat, Om ! ’

There is but One—The Free— The Knower—Self !

Without a name, without a form or stain.

In Him is Maya, dreaming all this dream.

The Witness, He appears nature, soul.

Know thou art That, Sannyasin bold ! Say—

’Om Tat Sat, Om ! ’

Where seekest thou ? That freedom, friend, this world

Nor that can give . In books and temple vain

Thy search . Thine only is the hand that holds

The rope that drags thee on . Then cease lament,

Let go the hold, Sannyasin bold ! Say—

’Om Tat Sat, Om ! ’

Say, ’ Peace to all : From me no danger be

To aught that lives . In those that dwell on high,

In those that lowly creep, I am the Self in all !

All life both here and there, do I renounce,

All heavens, and earths and hells, all hopes and fears.

Thus cut thy bonds, Sannyasin bold ! Say—

’Om Tat Sat, Om ! ’

Heed then no more how body lives or goes,

Its task is done . Let Karma float it down;

Let one put garlands on, another kick

This frame; say naught . No praise or blame can be

Where praiser, praised, and blamer, blamed are—one.

Thus be thou calm., Sannyasin bold ! Say—

’Om Tat Sat, Om ! ’

Truth never comes where lust and fame and greed

Of gain reside . No man who thinks of woman

As his wife can ever perfect be;
Nor he who owns the least of things, nor he
Whom anger chains, can ever pass thro' Maya's gates.
So, give these up, Sannyasin bold ! Say—
' Om Tat Sat, Om ! '
Have thou no home . What home can hold thee, friend ?
The sky thy roof; the grass thy bed; and food,
What chance may bring, well cooked or ill, judge not,
No food or drink can taint that noble Self
Which knows Itself . Like rolling river free
Thou ever be, Sannyasin bold ! Say—
' Om Tat Sat, Om ! '
Few only know the truth . The rest will hate
And laugh at thee, great one; but pay no heed.
Go thou, the free, from place to place, and help
Them out of darkness, Maya's veil . Without
The fear of pain or search for pleasure, go
Beyond them both, Sannyasin bold ! Say—
' Om Tat Sat, Om ! '
Thus, day by day, till Karma's powers spent
Release the soul forever . No more is birth,
Nor I, nor thou, nor God, nor man . The ' I '
Has All become, the All is ' I ' and Bliss.
Know thou art That, Sannyasin bold ! Say—
' Om Tat Sat, Om ! '
Composed at the retreat of Thousand Island Park, New York, in July
1895, where Swami Vivekananda lived for seven weeks with some of his
disciples in order to give them spiritual training . ' There were 12 of
us,' a disciple writes, ' and it seemed as if Pentecostal fire descended
and touched the Master . One afternoon, when he had been telling us of
the glory of renunciation, of the joy and freedom of those of the ochre
robe, he suddenly left us, and in a short time he had written his Song

of the Sannyasin , a very passion of sacrifice and renunciation .

See Marathi, Hindi, Bangla, Sanskrit translations at

<https://maasarada.blogspot.com/2015/06/uthaao-sanyaasi-uthao-se-taan-himaadritml>

There is one another sanyAsaGItI in Marathi available in audio on this site.

Encoded and proofread by Sunder Hattangadi.

---

sannyAsAche gIta

pdf was typeset on September 17, 2023

Please send corrections to *sanskrit@cheerful.com*

